

[Forsvarsministeren.]

har jeg forstået, at justitsministeren ikke betragter sagen som definitivt afgjort, men fortsat vil have den under overvejelse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Skræppenborg-Nielsen* til socialministeren:

„Vil og kan ministeren gøre noget for at nedbringe den ofte urimeligt lange ventetid på statens hørecentraler?“

Skræppenborg-Nielsen: Det er min opfattelse, at der i almindelighed udføres et godt arbejde på statens hørecentraler, men det er samtidig min opfattelse, at ventetiden på disse hørecentraler tit er urimelig lang, som oftest vel 3-4 måneder, hvilket næppe kan siges at være hensigtsmæssigt.

Derfor tillader jeg mig at spørge den højtærede socialminister: vil og kan den højtærede socialminister gøre noget for at nedbringe denne ventetid på statens hørecentraler?

Socialministeren (Bomholt): Jeg kan straks besvare det ærede medlems spørgsmål med et klart ja.

Vi har gennem de seneste år til stadighed i socialministeriet været opmærksom på dette problem, og for nogle år siden søgte vi og opnåede finansministeriets tilslutning til en vis udvidelse af hørecentralernes personale. Det lykkedes dog trods dette ikke hørecentralerne at få de lange ventetider bragt ud af verden, hvilket for en del hænger sammen med, at presset på hørecentralerne stadig er blevet forøget. De tunghøre, der én gang har fået høreapparat, vender nu i stigende tal tilbage til hørecentralerne til fornyet undersøgelse og føler sig som patienter under hørecentralernes stadige omsorg. De tunghøre, hvis høreelse til stadighed forringes, regner nu med, at hørecentralerne skal kunne hjælpe dem over denne vanskelighed ved en jævnlig fornyelse af høreapparatet på samme måde som langsynede med mellemrum må have stærkere briller.

Vi regner i dag ikke med, at de 3 statshørecentralers kapacitet kan forøges yderligere, og vi er derfor slået ind på en anden vej for at nedbringe den lange ventetid.

Socialministeriet har siden oktober 1959 indgået overenskomster med en række centralsygehuse landet over, nemlig med centralsygehuse i Hjørring, Nykøbing F. og Esbjerg, samt med Viborg amts og bys sygehus og Gentofte amtssygehus. Efter disse overenskomster påtager centralsygehuse sig at undersøge tunghøre i lettere tilfælde efter henvisning fra statens hørecentraler og at udlevere høreapparater til disse tunghøre på hørecentralernes vegne.

Jeg regner med, at vi i den kommende tid vil udvide hele denne ordning yderligere og drage endnu flere centralsygehuse med ind i samarbejdet om løsningen af denne vigtige opgave. Vi vil derved ikke alene opnå at nedbringe ventetiderne, men vi kan også byde de tunghøre på den fordel, det er ikke at skulle rejse den ofte lange vej til den nærmeste af statens hørecentraler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *H. Larsen (Bjerre)* til undervisningsministeren:

„Hvorledes vil undervisningsministeren sikre sig, at bestemmelserne i loven om ungdommens uddannelsesfond vedrørende realskolesøgende børn også får virkning for øgruppen Ertholmene?“

H. Larsen (Bjerre): Når jeg må ulejlige det høje ting og den højtærede undervisningsminister med spørgsmålet om muligheden for realskolesøgende børns undervisning på fjerntliggende øer — i dette tilfælde børn fra øgruppen Ertholmene, som er fællesbetegnelsen for Christiansø og Frederiksværn i den bornholmske øgruppe — er årsagen den, at lovforslaget om skolens tilsyn ikke er blevet gennemført. Som det vil være dette høje tings medlemmer bekendt fra første behandling, henledte den socialdemokratiske ordfører, det ærede medlem hr. K. B. Andersen, dengang opmærksomheden på de vanskeligheder, som forældre på fjerntliggende øer havde, når deres børn skulle have undervisning i eksamensskolerne.

Med den lykkelige udvidelse af den økonomiske støtte gennem ungdommens uddannelsesfond er der nu åbnet adgang til at hjælpe realskolesøgende børn gennem et samvirke mellem skole og kommunalbestyrelse i det pågældende område. Da tingene